

ESCOLTAR LA SIBIL·LA

Les melodies de la Sibil·la | Veus i instruments musicals

ÀREES DE CONEIXEMENT:

Música

Coneixement i valoració de les obres musicals del patrimoni musical

Anàlisi auditiva d'elements del procés musical (melodia, ritme, timbre, textura, etc.)

Utilització de recursos corporals, vocals i instrumentals, mitjans audiovisuals i tecnològics, texts, partitures, musicogrames per comprendre la música

Classificació i discriminació auditiva (veus i instruments)

La veu i la paraula com a mitjà d'expressió musical

Lectura i escriptura de la notació musical

Composició, individual o en grup, de peces senzilles a partir de combinacions d'elements i recursos bàsics

La música de la Sibil·la

Un dels trets més destacats del *Cant de la Sibil·la* actual és la melodia melismàtica, és a dir, ornamentada amb la successió de diverses notes sobre una mateixa síl·laba. No obstant això, la partitura més antiga de la Sibil·la que es conserva a Mallorca és del final dels segles XIV-XV i presenta una sola melodia en notació gregoriana sense cap melisma.

En els segles posteriors, apareix documentació musical que testimonia la incorporació progressiva d'ornamentacions. El motiu podria haver estat l'afany de lluïment del sibil·ler davant el públic. Aquest comportament musical encaixaria perfectament amb el fet que la Sibil·la anàs perdent el caràcter de ritual religiós fins a esdevenir una festa popular viscuda amb gran expectació.

La Sibil·la es canta de diferents maneres en funció del lloc i de la persona que la canta. Tot i que totes les versions tenen un tronc comú, avui en dia a Mallorca reconeixem quatre variants melòdiques de la Sibil·la: la de la Seu, la del santuari de Lluç, la del poble de Campos i la de Felanitx. De totes aquestes, la de la Seu i la de Lluç –recollides per Antoni Noguera i Bartomeu Torres respectivament a finals del segle XIX– són les més esteses a tot el territori insular.

